

Udvalget tillægger det stor betydning, at man fra skolens side søger samarbejde med erhvervene med det mål for øje at styrke de erhvervsmæssige muligheder for de unge, der søger videreuddannelse i denne del af skolen.

Der er i udvalget klar forståelse af, at interesse og støtte fra erhvervenes side på dette vigtige område i høj grad vil kunne bidrage til at give disse klasser den fornødne vægt over for eksamensskolen.

Under drøftelserne af spørgsmålet om effektiviteten af differentieret undervisning har man været opmærksom på de værdier både af undervisningsteknisk og etisk art, som indeholdes i gruppeundervisning, og på muligheden for ved seminarierne at lægge forøget vægt på uddannelse i brug af denne undervisningsform.

Venstres medlemmer af udvalget har ønsket, at undervisningsministeren erklærer sig villig til i forbindelse med skolelovenes ikrafttræden at søge gennemført en sådan ordning af reglerne for de private skolers tilskud fra staten, at disse skolers stilling sikres i samme omfang som hidtil, og at der gives statstilskud efter samme regler som for friskolerne til det antal hovedskoleklasser, som skolen har, herunder 8. hovedskoleklasse og 9. klasse, uden hensyn til, om hovedskolen er fuldt udbygget.

Ministeren har herefter over for udvalget udtalt, at han agter i det kommende folketingsår at fremsætte forslag for folketingsrådet med henblik på tilvejebringelse af en ny tilskudsordning for de private eksamensskoler (de private realskoler og gymnasieskoler såvel i som uden for Storkøbenhavn), hvorefter der ydes eksamensskoletilskud til disse skolers realklasser og gymnasieklasser og desuden tilskud efter principperne for tilskud til friskoler til hovedskoleklasser som oven for nævnt.

Endvidere har man til vurdering af de økonomiske konsekvenser af folkeskolelovsforslaget udbedt sig ministerens udtalelse om:

I. hvilke udgifter gennemførelsen af 1937-loven endnu vil medføre, og dertil:

II. hvilke yderligere udgifter det nærværende lovforslag vil betyde.

Endelig er det ønsket oplyst:

III. hvorledes byrderne efter nugældende regler fordeler sig på stat og kommuner, og om der forestår ændringer i disse regler.

I besvarelse heraf har undervisningsministeren anført følgende:

„Ad I. Udgifterne vedrørende en udbygning af 1937-loven.

1) For *købstadskolernes* vedkommende må 1937-loven i det store og hele siges at være gennemført, således at der ikke på grundlag af lovens krav pålægges kommunerne flere udgifter. Dette udelukker selvsagt ikke, at man rundt omkring i købstadkommunerne i de kommende år — selv om 1937-loven fortsat skulle være gældende — ville få øgede udgifter i forbindelse med skolevæsenet som en følge af stærke ønsker om pædagogiske reformer knyttet til nedsættelse af klassekvotienten, øget særundervisning og en udbygning af den eksamensfri afdeling, men det drejer sig her om reformer, som 1937-loven ikke pålægger kommunerne som en pligt at tage sig af.

2) Med hensyn til *landsbyskolerne* skal jeg henholde mig til det svar, jeg afgav på folketingsudvalgets skrivelse af 13. december 1957, og hvori jeg henviste til redegørelser fra statskonsulenten for folkeskolen og seminarierne samt fra cand. polit. Antonsen fra undervisningsministeriets byggeforskningsudvalg.

Af statskonsulentens redegørelse, der omfattede hele landet, og som byggede på oplysninger indhentet fra amtsskolekonsulenterne, fremgik det, at man måtte påregne, at 1937-lovens gennemførelse ville medføre oprettelse af ca. 950 nye lærerembeder og ca. 1 025 nye tjenesteboliger. De hermed forbundne årlige udgifter vil, når loven til sin tid er fuldt gennemført, skønsmæssigt kunne anslås til følgende:

950 lærerembeder ansat til en gennemsnitsløn af	
14 000 kr.	13 300 000 kr.
8 pct. af opførelsesudgifterne for 1 025 tjenesteboliger à 50 000 kr.	4 100 000 -
	<hr/>
	17 400 000 kr.